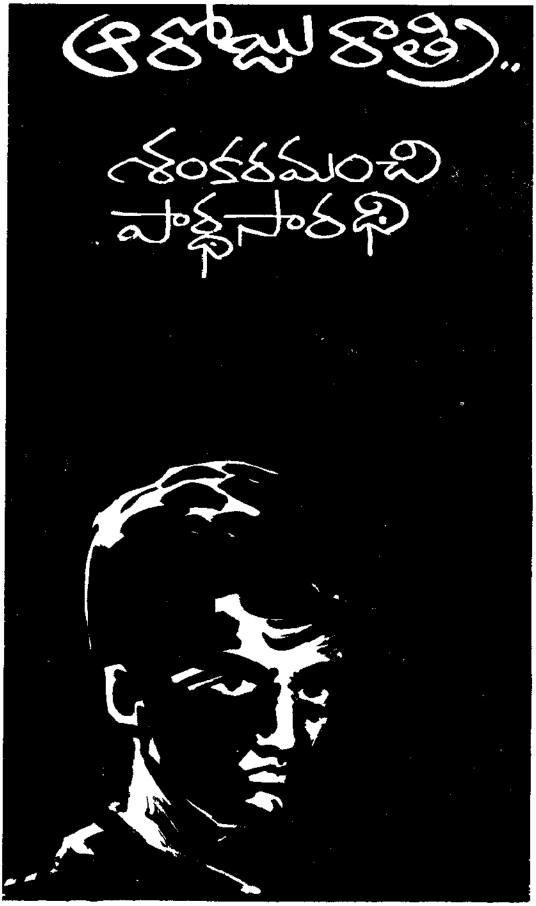

[కొన్ని కథలు చదువుతే మనసంతా వికలమయిపోయి మరి ముందుకు సాగ బుద్ధి వేయదు. కొన్ని కథలు, చదువుతూ ఉండగానే ఆహ్లాదకరమైన భావన పొంది పూర్తవగానే, "ఆహా ఎంత చక్కటి ముగింపు" అనిపించేలా వుంటుంది. అలాంటి కథలు చాలా అరుదుగా లభిస్తాయి. అలా వ్రాయగలిగే వాళ్ళు కూడా అరుదే. వారిలో ఒకరు శంకరమంచి పార్థసారథి.]

ఆ రోజు రాత్రి...అతడు అసహనంగా వున్నాడు. అసౌకర్యంగా వున్నట్టు ఏంచెయ్యాలో తోచనివాడిలా దిక్కులు చూస్తున్నాడు. వుండి వుండి పచార్లు చేస్తున్నాడు. చటుక్కున సోఫాలో కూర్చోబోతున్నాడు. వెంటనే మళ్లీ లేచి పచార్లు...

అతడు సోఫాలో కూర్చుని భార్య రాసిన ఉత్తరాన్ని చేతిలోకి తీసుకుని మరోసారి దీక్షగా చదివాడు.

"మా నాన్నగారి ఆరోగ్యం కుదుటపడకపోవటం వల్ల ఇంకా ఆస్పత్రిలోనే వున్నారు. అమ్మ కూడా దిగులు వల్ల నలతగా వుంది. అందువల్ల మరొకవారంరోజులు వుండమని ప్రతిమాలారు. కాదనలేకపోయాను. అందువల్ల ముప్పైఫ తారీఖున బయల్దేరి వస్తాను. కోప్పడకండి. బాబిగాడిఅల్లరి...

అతడా ఉత్తరాన్ని పూర్తిగా చదవకుండానే కోపంగా విసురుగా టీపాయి పైకి విసిరాడు. మళ్లీ లేచి కోపంగా పచార్లు చెయ్యటం మొదలెట్టాడు. "ఛ! ఛ! ఎప్పుడూ ఇంతే. చెప్పిన సమయానికి వచ్చే అలవాటేలేదు" అని తనలో తాను గొణుక్కుంటున్నాడు.

భార్య పుట్టింటికివెళ్ళిన గత ఇరవై రోజులుగా ప్రతిరోజు, ప్రతిగంట, నిమిషం, ఆమె రాకకోసం ఎదురు చూసి తీరా వస్తానన్న రోజుకి భార్య రాకపోగా, మరో పది

రోజులవరకు రాదన్న కఠిన సత్యంతో రాజీపడలేక, మధనపడి బాధపడుతున్నాడు. అతడలా బాధపడటానికెన్నో కారణాలున్నా ముఖ్యమైనవి రెండు. ఒకటి అతడికి భార్యంటే అవ్యాజమైన ప్రేమ. ఆమెకి దూరంగా గడిపేకాలం జన్మజన్మలపాపాల్ని అనుభవిస్తున్నట్టుగా కఠిన శిక్షలా వుంటుంది. ఉదయం తనని నవ్వుతూ సాగనంపి తిరిగి సాయంత్రం తనని అదే చిరునవ్వు ఆప్యాయతలతో ఆహ్వానించే ఆమె తనకి ఏ సమయానికి ఏం కావాలో అన్నీ అమర్చి సపర్యలు చేసే ఆమె లేకపోవటం పెద్ద లోటుగా ఆమెలేని ఇల్లు ఇంకా విగ్రహ ప్రతిష్ఠ జరుగని దేవాలయంలా వెల్తిగా, బోసిగా అన్పిస్తుంది.

ఇక రెండవది-భార్య చెప్పిన సమయానికి రాలేదని, తద్వారా తన మాటకి విలువనివ్వలేదన్న సహజమైన పురుషాహంకారం. తనెంతో ప్రేమగా, ఆత్రుతగా ఆమెకోపం ఎదురు చూస్తుండగా ఆమెక్కడ తనకేంపట్టనట్టుగా హాయిగా ఉండిపోయినందుకు దుగ్ధ. ఆమె పట్ల తను ప్రదర్శించిన ప్రేమ, అనుభవించిన విరహం ఆమె గుర్తించనందుకు వ్యధ. అతడు లేచి కిటికీవద్ద నిలబడి సిగరెట్టు వెలిగించాడు.

అతడు ఆరడుగుల మనిషి. వేసుకున్న గ్లాస్కో లాల్చీ లోంచి బలమైన మెలి దిరిగిన కండలు ఇనుప గుళ్ళలా కన్పిస్తున్నాయ్. చెదిరిన కొద్దీ జుట్టు మొహం మీద పడి అందంగా కన్పిస్తోంది. పొడ

పైన బలమైన చేతులు మాటిమాటికి జుట్టును వెనక్కి తోస్తున్నాయ్. బాదం చెట్టు పైనుంచి వస్తున్న గాలి వెచ్చగా అతడి కోపాన్ని రెచ్చగొడుతున్నట్లుగా వుంది.

అతడు బయటకు చూస్తూ సిగిరెట్టు పీలుస్తున్నాడు.

ఎదురింటి వాకిట్లో నిల్చున్న బేంక్ ఆఫీసరుగారి పెళ్ళాం, పక్కింటి గుమాస్తా పెళ్ళాంతో ఏదో విషయం గూర్చి చాలా దీర్ఘంగా కోపంగా చేతులు తిప్పుతూ చెబుతోంది. ఆ గుమాస్తా భార్య కడుభక్తి ప్రపత్తులతో ఆమెనోటి వంక, వుండి వుండి మెరుస్తున్న రెండు జతల బంగారు గాజులవంక భక్తిగా, భయంగా చూస్తోంది. ఆఫీసరుగారిభార్య చేతులు తిప్పుతున్నపుడు పైట లోంచి బంగారు పళ్ళెంలా పచ్చటి కడుపు, బలమైన బిగువైన జాకెట్టు అతడి దృష్టి నాకర్షించినాయ్. ఒక్క క్షణం అటువైపు తదేకంగా చూసి, సభ్యతకాదని తల తిప్పుకుని గది మధ్యకొచ్చాడు.

అసలు తనలో పుట్టిన ఈ అశాంతికీ, కోపానికీ కారణం ఏమిటి? కేవలం భార్య రాలేదనేనా? ఆమె పైనిగల తన ప్రేమ గుండెని మండిస్తోందా? తన శరీరానికి సంబంధించిన కారణమా? ఈ ప్రేమకీ శరీరపు వాంఛకీ సంబంధం వుందా? ఈ రెండు పదాలు పరస్పరాశ్రయాలా? ఒకటి పవిత్రమైనది, వేరొకటి తుచ్ఛమైనదిగదా-ఈ రెండింటికి ఎలా సంబంధం ఉంటుంది? ఒకవేళ శరీరాన్ని తృప్తిపరిస్తే...

కొద్దిసేపటిక్రితం పుచ్చుకున్న రెండు పెగ్గుల మిలటరీ విస్కీ నరాల్లోకెక్కి రక్తాన్ని వెచ్చపెడుతోంది. వళ్ళంతా బరువుగా, భారంగావుంది. కళ్ళుమంటలుగానూ, తల దిమ్ముగాను అన్పించింది. అతడు మళ్లీ సోఫాలో కూర్చున్నాడు. అతడిలో ఏదో సంఘర్షణ. మనస్సుకీ, శరీరానికి మంచికీ చెడుకీ, పాపానికీ పవిత్రతకీ సంఘర్షణ అంతర్గతంగా జరుగుతోంది, అలా కొద్దిక్షణాల మధన తర్వాత అతడికో విషయం విశదమైంది. తనలోని అశాంతికి, కోపానికి, అసహనానికి కారణం, శరీరపరమైంది తనింత సేపు దానికి ప్రేమనే పేరు పెట్టుకుని ఆత్మవంచన చేసుకో చూసేడు. అంత మాత్రంచేత భార్యంటే ప్రేమ లేదని కాదు. ఇప్పటికిప్పుడు ఈ క్షణాన తనకి కావలసింది ప్రేమకాదు-అవునాని తనని తానే ప్రశ్నించుకున్నాడు.

అవునన్నది నరాల్లో వున్న మిలటరీ విస్కీ.

అంతే! ఇంకెంత మాత్రం ఆలస్యం చెయ్యటం ఇష్టంలేక, అతడు చటుక్కున లేచి పక్క గదిలోకెళ్ళి చకచకా బట్టలు మార్చుకున్నాడు. కొన్నిక్షణాలక్రితం కన్నా ఇపుడతనికి హాయిగా,ఆహ్లాదంగా వుంది. సన్నగా ఈల వేస్తుంటూ, బయటికొచ్చి ఇంటికి తాళం వేసి స్కూటర్ని బయటకు నడిపించేడు.

స్కూటరు మెయిన్‌రోడ్డుమీద మెల్లిగా పోతోంది. గాలి వెచ్చగా రివ్వున వీస్తోంది. అతడి కళ్ళు ఎవరికోసమో వెదుకుతున్నట్టు రోడ్లనీ, జనాల్నీ కలియ చూస్తున్నాయ్. అలా చూస్తూ వెదు

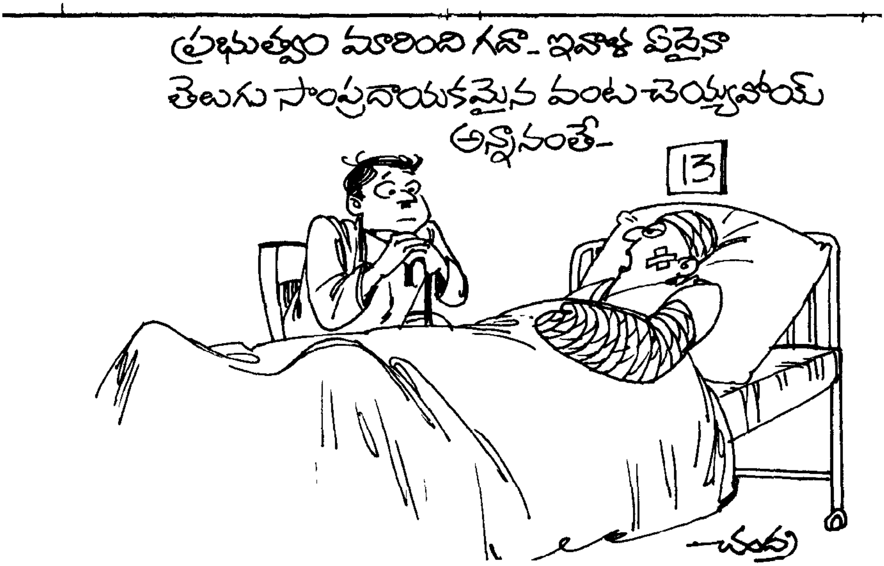

తున్న అతడి శ్రమ దాదాపు ఇరవై నిముషాలకిగాని ఫలించలేదు.

ఆమె సినిమాహాలు కెదురుగా వున్న బస్సు స్టాపులో నిల్చునుంది. ఒక్క పక్కగా వొదిగి చీకట్లో నిల్చొనుంది. జుట్టుని చుట్టగాచుట్టి పూలని అర్ధచంద్రాకారంలో ఆకర్షణీయంగా అమర్చింది. పచ్చటి చీరపై ఎర్ర పూలు, ఎర్రటి బ్లౌజు, రెచ్చగొట్టే అవయువ సౌష్టవం. ఆకర్షణీయంగా ఉన్నాయ్. అతడు ఆమెను చూడగానే తన సమస్యకి పరిష్కారం దొరికినందుకు ఆనందపడి, స్కూటర్ని కాస్త దూరంతో ఆపి, వచ్చి ఆమెకి కాస్త దూరంగా నిల్చున్నాడు.

అతడికిట్లాంటి విషయాల్లో అనుభవం లేకపోయినప్పటికీ, ఆమె మగవాళ్ళ వంక చూస్తున్న తీరు, నిలబడ్డ వైనం, కట్టు బొట్టూ ఆమె బ్రతుకు రీతిని చాటి చెప్పుతున్నందువల్ల విషయం ఇట్టే అర్థమైంది.

ఆమె ఓరకంట అతడు రావటం, పక్కనే నిలబడి తనవంక కొనుగోలుదారుడిలా చూడటం గమనించి చిన్నగా నవ్వింది.

అతడు మరికొద్ది క్షణాలు పరీక్షగాచూసి సంతృప్తిగా తలాడించి కాస్త దగ్గిరగా వచ్చి ఆమెని చొరవగా పలకరించాడు. ఆమె పలికింది.

○ ○ ○

ఆమె ఆ ఇంట్లోకి అతడితోపాటు అడుగుపెట్టి, పరీక్షగా చూస్తోంది. అది మూడు గదుల ఇల్లు. ముందు గదిలో గంధం రంగు సోఫాలు, వాటి ముందు నల్ల చెక్కతో చెయ్యబడ్డ టీపాయ్, దానిపైన అందంగా అమర్చిన ఫ్లవర్ వేజ్-గోడలకి అందమైన ఆయిల్ పెయింట్స్, ఆకర్షణీయంగాను,కళాత్మకంగాను ఉన్నాయ్.

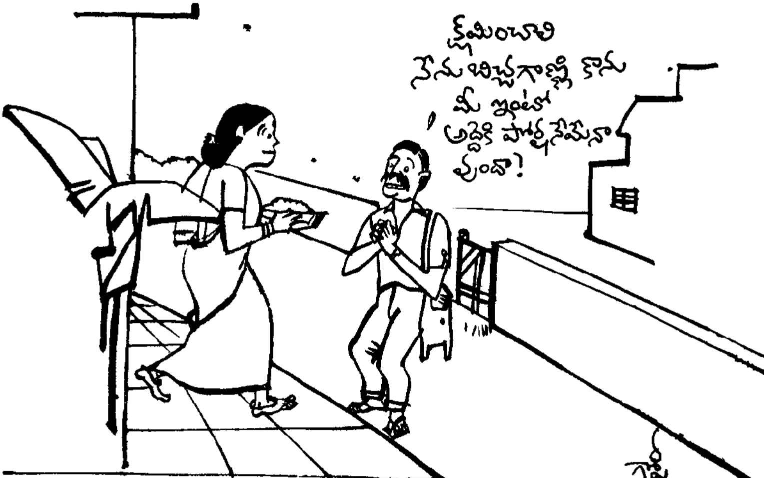

దుమ్ము ధూళి లేని మొజాయిక్ నేల అద్దంలా తళతళ లాడుతోంది. సోఫాలకి పక్కగా బుక్ షెల్ఫ్ రకరకాల పుస్తకాలతో నిండు కుటుంబంలా కన్నుల పండువులా వుంది.

ఆమె అలాగే నిలబడి రెప్పవాల్చకుండా అలంకరణ గమనిస్తోంది. అతడు సిగిరెట్టు ముట్టించుకుని గట్టిగా దమ్ము పట్టి, ఆమెవంక పరీక్షగా చూసేడు-చిన్న నోరు, కొనదేరిన ముక్కు, బలమైన చేతులు, నునుపైన భుజాలు, రెచ్చగొట్టే సొగసులు, అందాలు అతడి అవసరపు కళ్ళకి అద్భుతంగా కన్పించాయ్.

కాని గదిలోనికి ఎలా ప్రవేశించిందో, అక్కడే నిలబడుండటం, ఆమె వదనంలోని ఆశ్చర్యాన్ని గమనించి, "ఏమిటి అంత ఆశ్చర్యంగా చూస్తున్నావ్?" అన్నాడతను. ఆమె చలించక కిటికీ పక్కనించి వెడుతున్న మనీప్లాంటును గమనించసాగింది.

ఆమెలోని ఆశ్చర్యాన్ని అర్థం చేసుకున్నవాడిలా అతడే అన్నాడు "మా రమకి అంటే నా భార్యకి శుభ్రత ఎక్కువ. ఏం పనిచేసినా పద్ధతి ప్రకారం చేస్తుంది ఇల్లు, వొళ్ళూ మల్లెపువ్వులాగాను మంచి గంధంలాగాను ఉండాలనుకుంటుంది. అఫ్‌కోర్స్-ఉంచుతుంది కూడాను. ఉదాహరణకి ఈ పుస్తకం ఇక్కడినించి తీసేననుకో, పని పూర్తయ్యాక మళ్లీ అక్కడే ఉండాలని శాసిస్తుంది, అలా చెయ్యకపోతే నన్నయినాసరే వాయించేస్తుంది." ఆమె శ్రద్ధగా వినటం గమనించి అతడు మళ్ళీ సిగరెట్టుదమ్ము లాగి "నేలపైనగాని, వస్తువులపైనగాని దుమ్ము ధూళి ఉండటానికి వీల్లేదు ప్రతి రోజు నీట్‌గా తుడుస్తుంది. ఈ సోఫాలు కొని అయిదేళ్ళయినా కొత్తవిగా లేవూ" అనడిగాడు.

అతడి మాటల్లో భార్యపట్ల అతడి ప్రేమ ఏదో గర్వం ధ్వనించేయ్.

ఆమె అతని మాటలు విని, అవునన్నట్టు తలాడించి, కదిలి పుస్తకాల షెల్ఫ్ వైపుగా వచ్చింది. దానిపై నున్న రాధా కృష్ణుల విగ్రహం ఆమె దృష్టి నాకర్షించింది. అది లోహంతో చెయ్యబడి వెండి పూత పూయటంచేత ధగధగా మెరుస్తోంది. ఆమె ఆ విగ్రహాన్ని చేతుల్లోకి తీసుకుని పరీక్షగా చూడసాగింది.

వెనకనుంచి అతడు "దాన్ని మా పెళ్ళి రోజునాడు కొనిపించింది మా రమ. ఎలా వుంది?" అనడిగాడు.

ఆమె ఏం మాట్లాడక ఆ విగ్రహంవంక తదేకంగా చూసి, తిరిగి దాన్ని యథా స్థానంలో వుంచి, కదిలి మరో గదిలో కెళ్ళింది.

అతడూ ఆమెతోపాటుగా ఆ గదిలోనికి ప్రవేశించి వేసుకున్న ప్యాంటూ, షర్టు విడిచి లుంగీ ధరించేడు. ఆ పైన వంటిపైనున్న బనీను తీసి, టవలు భుజాన వేసుకున్నాడు.

ఆమె ఇవ్వేమీ గుర్తించనట్టుగా గది మధ్యగా నిల్చుని చుట్టూ చూస్తోంది. డబుల్ కాట్స్, వాటిపైన రబ్బరు పరుపులు ఆకర్షణీయమైన దుప్పట్లతో కప్పబడి వున్నాయ్. తెల్లని తలగడల గలీబులపైన చిలుక, గోరెంకల బొమ్మలు, "గుడ్ నైట్" లాంటి పదాలు రంగు రంగుల దారాలతో ప్రతిభావంతంగా అల్లబడి వున్నాయ్. వాటికి కాస్త దూరంగా డ్రెస్సింగ్ టేబిలు, దానికి నిలువుటెత్తు అద్దం–దానిలో మంచంపైని మనుష్యులుస్పష్టంగాకన్పించేలా అమర్చబడి వుంది.

ఆమె డ్రెస్సింగ్ టేబుల్పైనున్న ఫొటో ఫ్రేముని చేతులోకి తీసుకుని పరీక్షగా చూడసాగింది.

"నేనూ–మా రమ కలిసి ఈ మధ్యనే తీయించుకున్నాం" అన్నాడతను.

ఆమె ఆ స్త్రీమూర్తి వంక పరీక్షగా చూసింది. పెద్ద అందగత్తె కాకపోయినా మొగుడి ప్రక్కనుండటంవల్ల కాబోలు నిండుగా, హుందాగా వుంది. ఇంటిని గురించి, భర్త గురించి తీసుకున్నంత శ్రద్ధ తనపైన చూపించుకోపోవటంవల్ల నిరాడంబరంగాను, సింపుల్గాను ఉంది. కాని ఆమె కళ్ళలో ఏదో కాంతి, గర్వం కన్పిస్తున్నాయ్.

అతడు కదిలి లోనికెళ్ళబోతూ "కాఫీ టీ లాంటివి తాగాలనుకుంటే అన్నీ అక్కడున్నాయ్. కలుపుకొని తాగొచ్చు. అయిదునిముషాల్లో స్నానం చేసొస్తాను" అంటూ దొడ్లోకి నడిచేడు.

ఆమె మధ్య గదిలోంచి, వంటగదిలోకి తొంగి చూసింది. అతడు చెపుతున్నట్టుగా అన్నీ ఒక పద్ధతి ప్రకారం అమర్చబడి వున్నాయ్.

ఆమె తృప్తిగా తలాడించి గది మలుపుకొచ్చి నిల్చుంది. ఆ ఇంటి అలంకరణని చూస్తున్నకొద్దీ ఆమెలో ఏదో పోగొట్టుకున్నట్టు లోటు – తన ఊహల్లో తనాశించి, బ్రతకలేకపోతున్న జీవితాన్ని అద్దంలో దర్శించుకున్నట్టు ఎదుటతని ఆ ఇల్లాలు నిర్మించుకున్న ఆ మమతల సామ్రాజ్యంలో ప్రవేశించిన మరమనిషినన్న భావన, పవిత్రమైన దేవాలయంలో ప్రవేశించిన పాపిలాగా.

... ...

పది నిముషాలతర్వాత అతను స్నానం పూర్తిచేసి లోనికొచ్చాడు. తలని శుభ్రంగా తుడుచుకుని, నీటుగా దువ్వి

కున్నాడు. లేచి ఆత్రంగా ముందు గదిలో కొచ్చాడు.
ఆమెక్కడ లేదు.
ఏమైంది, ఎక్కడి కెళ్ళిందని అనుకుంటూ తలుపు తీసి వాకిట్లోకి చూసేడు కాని అక్కడా లేదు. అతడికేమీ అర్థం కాక మళ్ళీ మధ్య గదిలో కెళ్ళాడు.
ఏమైంది—చెప్పకుండా అంత అకస్మాత్తుగా ఎందుకలా వెళ్ళిపోయింది?
అలా ఆలోచిస్తున్న అతడి బుర్రలోకి ఏదో అనుమానం ప్రవేశించటంతో, అతడి మొహంలో భయం, తాలుకు ఛాయలు గోచరించాయ్. వెంటనే తను విడిచిన ప్యాంటులోంచి మనీపర్సు తీసి చూసుకున్నాడు. దానిలో ఉంచిన డబ్బు యథావిధిగా వుంది.
స్నానానికి వెడుతూ డ్రెస్సింగ్ టేబులు పైన ఉంచిన ఖరీదయిన తన రిస్టువాచీ కోసం చూసేడు. అది తానెక్కడ ఉంచాడో అక్కడే ఉంది. వెంటనే బీరువా తీసి భార్య తాలూకు పట్టుచీరెలు లెక్క చూసేడు. అవీ సరిగానే ఉన్నాయ్.
మరెందుకలా చెప్పకుండా మాయమైనట్లు?
ఆమె అడిగినంతా ఇస్తానన్నాడు అయినా ఎందుకెళ్ళిపోయింది? అతడికేం అర్థం కాక ముందు గదిలోకొచ్చి సోఫాలో కూర్చున్నాడు.
అపుడు చూసేడు.
తనూ, తనభార్య కలిసి తీయించుకున్న ఫొటో ఫ్రేమ్ అక్కడ టీపాయ్ పై వుంది.
అది చూసేక అతడికాశ్చర్యం వేసింది. అక్కడి డ్రెస్సింగ్ టేబుల్ పై ఉండవలసినది, ఇక్కడెందుకుందనుకుంటూ దాన్ని చేతిలోకి తీసుకు చూసేడు.
అతడికి దానిపై రెండు సిటీపక్కలు కన్పించినాయ్.
అతగా సంగతే గమనించనట్లు తన లుంగీతో ఆ ఫ్రేముని శుభ్రంగా తుడిచి మళ్ళీ టీపాయిపై వుంచి అక్కడున్న భార్య వ్రాసిన ఉత్తరాన్ని చేతిలోకి తీసుకుని తిరిగి చదవటం ప్రారంభించేడు.

... ...

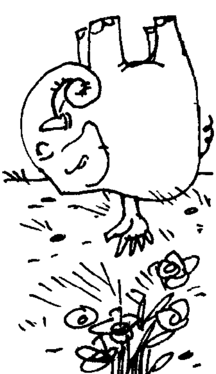

లక్ష్మీ నరసమ్మగారు "జూ" కెళ్ళారు సరదాగా. జూలో ఇద్దరు పనివాళ్ళు ఓచోట దిగాలుగా కూర్చుని కనిపించారు.
"ఏమిటలా ఉన్నారు?" అడిగింది లక్ష్మీనరసమ్మగారు ఆప్యాయంగా.
"ఏనుగు చచ్చిపోయిందండీ" అన్నారు వాళ్ళు కన్నీళ్ళు తుడుచుకుంటూ.
"అయ్యో పాపం! మీకు ఆ ఏనుగంటే ఎంతో ప్రేమ కాబోలు కదూ?"
"ప్రేమాకాదు-గుడ్డూకాదు 'జూ' వార్డెన్‌గారు ఇప్పుడు మమ్మల్నిద్దరినీ దానిని పాతిపెట్టడానికి గొయ్యి తవ్వమంటున్నారు." అన్నాడొకడు చిరాగ్గా.